

[Socialministeren.]

om der inden for de pågældende kasser er en større eller mindre ledighedsrisiko. Det må derfor synes det retfærdigste, at kassernes udgifter af denne art refunderes med samme, relativt høje procentdel til samtlige kasser, dog at refusionsprocenten sættes i vejret i takt med refusionsprocenten vedrørende dagpengesatserne, når denne procent går ud over 75.

Om kommunernes andel i udgifterne er det foreslået, at den fremtidig sættes til 15 pct. af de i alt af staten ydede refusioner og tilskud. Herved er ikke foreslået nogen realitetsændring; procenttallet er udtryk for, hvad kommunerne har ydet under den gældende ordning, hvor imidlertid andelen blev beregnet af en begrænset del af tilskuddene.

Til belysning af forslagets økonomiske virkninger er givet en opstilling med sammenligning mellem de faktiske udgifter og refusioner m. v. i tre år — 1954-55 til 1956-57 — og tilsvarende tal beregnet for de tre år på grundlag af de i forslaget indeholdte regler.

Selv om det må erkendes, at en fuldstændig sammenligning på grund af systemernes forskellighed ikke kan foretages, giver de opgivne tal et billede af forholdet. Det vil ses, at staten i tider med højere ledighed går kraftigere ind med støtte til kasserne, medens disse omvendt ved lavere ledighed efter forslagets forudsætninger vil komme til at bære en større andel af udgifterne end nu.

Om tilskudssystemet efter forslaget skal jeg yderligere bemærke, at der under arbejdsløshedsforsikringskommissionens arbejde med den omtalte skitse er foretaget en stikprøvevis kontrol af skitsens holdbarhed ved beregninger med en ledighed op til 100 dage pr. medlem.

Til de ændringer i arbejdsløshedsloven, som ligger ud over ændringerne i lovens §§ 12 og 13, d. v. s. reglerne om fastsættelse af medlemsbidrag og om refusioner og tilskud, har jeg kun enkelte bemærkninger at gøre.

En af de vigtigste følger af forslaget er, at kassernes fortsættelseskasser overflødiggøres. Det må vist fra alle sider erkendes, at dette medfører en betydelig administrativ forenkling, og dette gælder både for

kasserne selv og for den offentlige administration.

Med ophævelse af fortsættelseskasserne følger, at også arbejdsløshedsfonden bliver overflødig, idet denne fonds væsentlige opgave har været at yde tilskud til fortsættelseskasserne.

De om fortsættelseskasserne og arbejdsløshedsfonden gældende bestemmelser foreslås derfor ophævet. Da arbejdsgivernes bidrag til arbejdsløshedsforsikringen hidtil er indgået i fonden, foreslås det endvidere, at disse bidrag fremtidig skal tilfalde statskassen og indbetales til arbejdsdirektoratet.

Til varetagelse af arbejdsløshedsfondens hidtidige virksomhed med hensyn til undervisning for arbejdsløse foreslås oprettet et særligt kursusnævn, der som medlemmer har repræsentanter for arbejdsgivere og arbejdsløshedskasser samt andre sagkyndige.

De øvrige i lovforslaget indeholdte ændringer af arbejdsløshedsloven er enten af rent teknisk art eller en følge af de foreslåede tilskudsregler, og jeg skal om dem henvise til forslaget og bemærkningerne dertil.

En enkelt bestemmelse, der falder uden for tilskudsreglerne, kræver dog noget mere omtale. Det drejer sig om den foreslåede ændring til lovens § 15, stk. 9, om brændselshjælp. Efter de gældende regler udbetales der brændselshjælp én gang i vinterens løb, når det pågældende medlem har været ledig i i alt 40 dage. Hvis ledigheden i vinteren har været mindre end 40 dage, udbetales der ingen hjælp.

For arbejdsløshedskasserne er det udtalt, at det må forekomme rimeligt, at der kan udbetales en del af brændselshjælpen, såfremt vedkommende medlem har haft en dog ikke helt ringe ledighed, d. v. s. på lignende måde som bestemt for huslejhjælpen. Dette synspunkt finder jeg at man må være enig i. Det er derfor foreslået, at der gives adgang til udbetaling af delvis brændselshjælp med halvdelen af brændselshjælpens beløb til forsikrede, der kommer i arbejde efter mindst 20 dages ledighed.

Jeg skal herefter gøre nogle bemærkninger om de midlertidige bestemmelser i lovforslagets § 2 og § 3.

Som jeg nævnte i begyndelsen af min tale, er Arbejdsmændenes Arbejdsløsheds-